

[Finansministeren.]

enkelt Aar, saa vilde det jo klare ganske udmærket paa Balancen; men selv om vi maaske har nogle Rigmænd herhjemme, tror jeg ikke, man kan vente Arveafgifter i tilsvarende Omfang.

Det er jo rigtigt, som det fremgaar af § 26, at Staten har maattet optage et nyt Laan, og der er betydelige Udgifter paa § 26. Staten er efterhaanden blevet den største Udlaaner herhjemme, og vi kan ikke undgaa nu og da at skulle skaffe Penge til Veje. Det ærede Medlem Hr. Pinholt gjorde det op til, at vi nok ved Aarets Slutning kom til at mangle en hundrede Millioner Kroner, som vi rimeligvis maatte optage ved Laan, og det ærede Medlem Hr. Krag, der jo ikke vilde lade sig lumpe, naaede op til ca. 140 Mill. Kr. Og saa siger de ærede Medlemmer: Vi kan ikke blive ved paa den Maade, Skatterne stiger, og Laanene øges, og det bliver jo ikke bedre under denne Regering, stønner det ærede Medlem Hr. Pinholt, hvorefter det ærede Medlem Hr. Krag erklærer, at det gaar nu ikke længere paa denne Maade, nu maa det høre op.

Det gør det ærede Medlem for i næste Aandedræt at kræve øget Statsstøtte, øget Statsgaranti og øget Iværksættelse af offentlige Arbejder. Ja, det ærede Medlem Hr. Krag ryster paa Hovedet... (Krag: De maa jo ikke have forstaaet noget af det, jeg sagde!). Det er jo muligt; det er ogsaa muligt, at det ærede Medlem Hr. Krag ikke har forstaaet, hvad han selv har sagt. Men Forholdet er jo det, at det ærede Medlem Hr. Krag kritiserede, at Regeringen har udskrevet øgede Skatter; at Regeringen har optaget nye Laan, og kræver en Ændring paa dette Omraade, hvorefter det ærede Medlem Hr. Krag gaar til at kræve øgede Udgifter til Iværksættelse af offentlige Arbejder.

Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Krag: Hvorledes mener han da, at disse Penge skal skaffes til Veje? Og hvad mener de ærede Medlemmer er galt i det, Regeringen har gjort, saavel ved Udskrivningen af Skatter som ved Optagelsen af Laan? Jeg spørger de ærede Medlemmer: Hvilke Udgifter paa Driftsbudgettet ønsker de ærede Medlemmer ikke skulde være medtaget, og hvilke Udgifter paa Anlægsbudgettet og paa § 26 skulde være gaaet ud? Ja, der var et Punkt, de ærede Medlemmer ønskede skulde gaa ud, det skal jeg komme tilbage til senere, det drejer sig kun om 12 Mill. Kr. Men hvilke andre Poster skulde ud, som betød noget?

Nej, de ærede Medlemmer har Gang paa Gang været med til at kræve øgede Udgifter, har Gang paa Gang stemt for øgede Udgifter. Det hindrer naturligvis ikke, at de Herrer kan staa op og sige: Det gaar ikke med den Regering, det gaar ikke paa den Maade, hvis ikke vi faar standset Skatteudskrivningen, hvis ikke vi hindrer, at der optages nye Laan! Jeg har sagt tidligere, at vi er jo alle enige om, at Skatteudskrivningen bør ikke være større end højest nødvendigt. Den Opfattelse har Regeringen, men hidtil har vi ment, at de Beløb, der blev udskrevet, var nødvendige, for at det kunde gaa rundt.

Men hvorledes er nu Stillingen med Statsgælden? Den danske Statsgæld naaede sin Højde den 31. Marts 1929, hvor den var oppe paa 1 373,2 Mill. Kr., og den anslaaes til at blive den 31. Marts 1934 1 292,3 Mill. Kr. Det vil altsaa ses, at Nettoresultatet af Administrationen er, at Statsgælden under Krisen er lavere, end da Krisen begyndte. Ved Tilbagebetaling er afdraget 133 Mill. Kr., og desuden er der ved Omposteringer foretaget en Nedsættelse paa 51,1 Mill. Kr. I alt er Gælden ved Afbetalinger og Omposteringer nedbragt med 184,1 Mill. Kr. Uanset de meget store Udgifter til Udlaan og til nye Kapitalanlæg er Gælden kun steget fra 1 189,1 Mill. Kr. til 1 292 Mill. Kr. Maa jeg gøre opmærksom paa, at her er ikke medregnet det Kasseunderskud, som der var 31. Marts 1934.

Jeg tror dristigt, man kan sige, hvis man ser paa Forholdene andre Steder i Verden, at vi ikke er saa daarligt stillet. I Tyskland har man helt opgivet at nedbringe Statsgælden. Det samme gælder i Amerika, hvor Gælden er i Færd med at naa Rekorden fra Verdenskrigens Slutning. I England har man, uanset at Anlægsudgifterne har været minimale, nedbragt Gælden med ganske forsvindende Beløb indtil for ganske nylig, og i Frankrig, hvor man har skabt et særligt Organ til Nedbringelse af Statsgælden, er denne Nedbringelse nu næsten gaaet helt i Staa.

Jeg tror derfor, at den Politik, som er ført af Regeringen her, er fuldt forsvarlig, og at der ikke er nogen Anledning til at fremstille vore finansielle Forhold saa mørke, som det er sket af enkelte Medlemmer.

Selvfølgelig har Regeringen i denne Krisetid maattet skaffe sig Midler gennem nye Skatter og ved nye Laan, men det er dog ikke det afgørende, synes jeg. Det afgørende maa være dette, hvad Pengene er